

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG
ÉRKEZTETŐ IRODA 2.

ÜGYSZÁM
KEZDŐIRATON:
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILLEN /
GYŰJTŐLADABA / SZEMÉLYESEN / FAXON

ÉRK: 2022 -08- 12

PÉLDÁNY: FELZET:

MELLEKLET: KOZTUK:

ÜGYSZÁM:
UTÓIRATON:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság útján

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] a mellékelt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, dr. Sproncz Júlia ügyvéd (Sproncz Ügyvédi Iroda)

[redacted] útján, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

I. Kérelem

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.414/2022/5. számú végzése alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény, VI. cikk (2) bekezdése (az otthon nyugalmához való jog), XVI. cikk (1) bekezdése (a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez való joga), XX. cikk (1) bekezdése (testi és lelki egészséghez való jog), és a XXIV. cikk (1) bekezdése (tisztességes eljáráshoz való jog) alapján, és az Abtv. 43. § (1) bekezdésének megfelelően azt semmisítse meg!

II.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

Az alkotmányjogi panasz tárgya és jogi feltételeinek igazolása

a) A jelen alkotmányjogi panaszt a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.414/2022/5. számú végzése, mint alaptörvény-ellenes határozat megsemmisítése iránt terjesztem elő.

b) A sérelmezett végzés az Abtv. 27. § a) pontja szerint Alaptörvényben biztosított jogaimat sértik. Előadom, hogy az Abtv. 27. § b) pontja szerinti rendes jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2022. január 28. napon 20.Pk.120.010/2022/8. számon hozott végzést a megelőző távoltartás elrendeléséről, mely Fodor Gábor kérelmezett fellebbezése folytán a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság elé került. A Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.630.614/2022/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta, így az jogerőssé vált. A megelőző távoltartás [redacted] között állt fenn. A jogerős végzés ellen [redacted] kérelmezett nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melynek nyomán a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.414/2022/5. számú végzésével a jogerős végzést hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és megelőző távoltartás elrendelése iránt előterjesztett kérelmemet elutasította. Tehát valamennyi jogorvoslati lehetőséget kimerítettem.

[redacted]

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
ÉRKEZTETŐ IRODA	
ÜGYSZÁM: IV/01908-0/2022	
KEZDŐIRATON:	
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILLEN / GYŰJTŐLADABA / SZEMÉLYESEN / FAXON	
ÉRK: 2022 AUG 23.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 5 db	4

c) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerinti alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele „az érintettség, nevezetesen az, hogy a panaszos által alaptörvény-ellenesnek ítélt jogszabály a panaszos személyét, konkrét jogviszonyát közvetlenül és ténylegesen, aktuálisan érintő rendelkezést állapít meg, s ennek következtében a panaszos alapjogai sérülnek. {33/2012. (VII. 17.) AB határozat, Indokolás [61]-[62], [66]}” {idézve: 3367/2012. (XII. 15.) AB végzés, Indokolás [13], [15]}. Az Abtv. 27. §-ában megkövetelt, közvetlen és aktuális személyes érintettségem fennáll, mivel a megsemmisíteni kért bírói végzés az általam kezdeményezett és részvételemmel folytatott jogvita tárgyában hozott rám nézve kedvezőtlen döntést. A folyamatban volt nemperes eljárásban én kérelmező pozícióban vettem részt, a megelőző távoltartás elrendelését a magam és kérelmezettel közös kiskorú gyermekünk tekintetében kértem, így érintettségem egyértelmű.

d) Az Abtv. 29. §-a szerinti bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetben alapjogként meghatározott, a VI. cikk (2) bekezdés szerinti otthon nyugalmához való jog sérelmére, a XVI. cikk (1) bekezdés szerinti gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez való joga sérelmére, a XX. cikk (1) bekezdés szerinti testi és lelki egészséghez való jog sérelmére, és a XXIV. cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes eljáráshoz való jog megsértésére alapítom.

e) Ennek megfelelően határozottan kérem az Alkotmánybíróságtól – a jelen alkotmányjogi panasz III. részében részletesen is kifejtésre kerülően – az alaptörvény-ellenes bírósági határozat megsemmisítését az Abtv. 43. § (1) bekezdése szerint, továbbá annak megállapítását, hogy az eljárást az Abtv. 43. § (2) és (3) bekezdése rendelkezései szerint meg kell ismételni.

f) Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló, 2022. május 17-én kelt és jogerős ítéletet jogi képviselőm **2022. június 12. napon** elektronikus úton vette kézhez. Az alkotmányjogi panasz ennek megfelelően az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint határidőben előterjesztett.

g) Az Abtv. 52. § (5) bekezdése szerint ezúton nyilatkozom, hogy személyes adataim közzétételéhez nem járulok hozzá.

III. Az alkotmányjogi panasz lényeges ténybeli és jogi előzményei

1. [REDACTED] bántalmazott, amelynek során hosszú órákon keresztül agresszív és fizikai erőszakot is megvalósító magatartást tanúsított velem szemben, mely eseményeknek a közös óvodás korú gyermekünk is szemtanúja volt, az ő jelenlétében történtek. Ezt követően a Pesti Központi Kerületi Bíróság, mint elsőfokú bíróság előtt megelőző távoltartás iránti kérelmet nyújtottam be.

2. Az elsőfokú bíróság a 2022. január 28-án kelt 20.Pk.120.010/2022/8. számú végzésével 60 nap időtartamra elrendelte volt élettársam távoltartását tőlem és a kapcsolatunkból származó [REDACTED] évű gyermektől, valamint életvitelszerű lakóhelyemül szolgáló [REDACTED] szám alatti ingatlantól.

3. A végzés ellen volt élettársam, kérelmezettként fellebbezést terjesztett elő. A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 50.Pkf.630.614/2022/5. számú végzésével megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos, és az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

4. A jogerős végzés ellen a kérelmezett felülvizsgálati kérelmet, én pedig ellenkérelmet terjesztettem elő. A kérelmezett kérelmében a jogerős másodfokú végzésnek az elsőfokú bíróság végzésére is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az ellenkérelem elutasítását kérte. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a felülvizsgálati kérelmet alaposnak találta, és Pfv.II.20.414/2022/5. számú végzésével a jogerős végzést hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és kérelmemet elutasította, továbbá kötelezett engem a kérelmezett részére 127.000,-Ft, azaz százhuszonhétezer forint felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

III. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

Alkotmányjogi panaszomat az alábbi alaptörvényi rendelkezések megsértésére alapozom:

1. VI. cikk (1) és (2) bekezdés – (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. (2) Az állam jogi védelemben részesíti az otthon nyugalmát.
2. XVI. cikk (1) bekezdés – Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.
3. XX. cikk (1) bekezdés – Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.
4. XXIV. cikk (1) bekezdés – Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

III./1. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

A Kúria Pfv.21346/2020/7. számú precedensképes határozatában fejt ki következetes gyakorlatát, amely szerint a *“mérlegelési szabadság a felülvizsgálati eljárásban korlátozott: a Kúria a bizonyítékok felülmérlegelésére csak kivételesen és abban az esetben jogosult, ha a felülvizsgálni kért jogerős határozat iratellenes, kirívóan okszerűtlen, logikátlan, illetve ellentmondásos megállapításokat tartalmaz (Legfelsőbb Bíróság Pfv. 21.680/2006. megjelent: EBH 2006.1526.)”*. Tehát *“önmagában nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna. Kizárólag az minősíthető kirívóan okszerűtlen mérlegelésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.21.474/2011. megjelent: BH 2013.119.)”*

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában *“a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon”* [lásd 7/2013. (III. 1.) Ab határozat, Indokolás [34], idézve: 20/2017. (VII. 18.) Ab határozat, Indokolás [26]]. A Kúria ítéletében nem elmulasztotta megfelelően értékelni a távoltartás elrendelése alapjául szolgáló konkrét élethelyzetet és mindazokat a többlet tényállási elemeket, amelyek indokoltá tehetik a törvényi következmény alkalmazását, hanem kérelmemben, az eljárás során előadott személyes nyilatkozatomban foglaltakat, az azt alátámasztó bizonyítékaimat, a fellebbezési és felülvizsgálati ellenkérelmeimben foglaltakat teljes mértékben figyelmen kívül hagyta. Még csak említés szintjén sem utalt az ügyészség fellépésére, melyet a Hktv. 13. § (5) bek. alapján

gyakorolt, s e jogosultság keretében maga is kérte kérelmem szerinti megelőző távoltartás elrendelését.

Mindezzel szemben a Kúria kritika nélkül elfogadta [REDACTED] állítását, amely szerint ő nem bántotta engem [REDACTED] hanem kölcsönös dulakodás alakult ki közöttünk. E kijelentés valótlanosságát mind személyes meghallgatásom során, mind a fellebbezési ellenkérelmemben kifejtettem, az alábbiak szerint: Én [REDACTED] hajnalban írásban és szóban is kértem volt élettársamat, hogy ne jöjjön az otthonomba, amire ő azt felelte, hogy „Nem vagy abban a helyzetben, hogy nemet mondj bármire is. Azt csinálod, amit mondok. De, ha nem viszed el, [REDACTED] végig hallgatja ismét.” A fenti mondatok elhangzását [REDACTED] jogi képviselője is elismerte, így az elsőfokú eljárás során ezek elhangzása bizonyítást nyert. A bántalmazás óvodáskorú kislányunkat annyira megrázta, hogy pszichológusi segítséget kellett kérnem a számára. Nem helytálló a Kúria azon érvelése sem, miszerint az elsőfokú és a másodfokú bíróság kizárólag az én előadásomra alapozta volna a megelőző távoltartás elrendelését, mivel édesapám nyilatkozatában alátámasztotta a bántalmazás megtörténtét, s ezt megerősítette az általam becsatolt hangfelvétel és annak leírata, melynek során [REDACTED] elismerte a fizikai bántalmazást.

A másodfokú bíróság végzésének [21] bekezdésében kifejezetten leszögezi, hogy döntését *nem egyoldalúan* az általam előadottakra, hanem a volt élettársam személyes előadását is megfelelő módon mérlegelve állapította meg a kérelem megalapozottságát. Ezen felül értékelt az illetékes rendőrkapitányság által megküldött tanúvallomási jegyzőkönyvet és a csatolt okiratokat is, amelyet maga a Kúriai végzés [10] bekezdése is megemlít.

Azt is kifejtette a másodfokú végzés, hogy a felek egybehangzó előadása miatt nem volt jelentősége annak, hogy a helyszínre érkező rendőrök éppen nem észleltek beavatkozásra okot adó körülményt. A rendőrség által elrendelhető ideiglenes megelőző távoltartás és a bíróság által elrendelhető megelőző távoltartás önálló jogintézmények, így a megelőző távoltartás a rendőrség eljárása, intézkedése nélkül is kezdeményezhető. A megelőző távoltartás elrendelésére irányuló bírósági nemperes eljárás megindítását ezen túlmenően a bántalmazott és a bántalmazott e törvény szerinti hozzátartozója is kérelmezheti. Így nem feltétlenül szükséges az, hogy a megelőző távoltartás iránti kérelem benyújtása egy rendőrségi intézkedést kövessen. Továbbá, az eljáró rendőrség esetleges vallomása mindössze egy bizonyíték a bizonyítékok sorában, így pusztán az erőszak rendőrségi észlelésének hiányára az erőszak hiányának alapozása kirívóan okszerűtlen.

Említést érdemes ezen felül a fellebbezési ellenkérelmemben foglalt azon tény is, hogy a rendőrség szabálytalanul folytatta le a helyszíni intézkedést, engem ugyanis nem különített el, hanem az engem nem sokkal a rendőrség kiérkezése előtt bántalmazó [REDACTED] közvetlen jelenlétében hallgatott meg.

Az ideiglenes megelőző távoltartó határozat meghozatalának részletes szabályairól szóló 471/2017. (XII. 28.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése értelmében ugyanis, *„ha a hozzátartozók közötti erőszak helyszínén a rendőr meghallgatja a bántalmazottat, a bántalmazót vagy - ha a bántalmazott, illetve a bántalmazó cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes - azok törvényes képviselőjét, valamint a tanúkat, akkor elsőként a bántalmazottat, majd a bántalmazót, végül a tanúkat*

kell meghallgatni úgy, hogy a bántalmazott, a bántalmazó és a tanú a másik befolyásától mentesen, zavartalanul tudja előadni a történeteket."

Én volt élettársamtól való félelmemben nem mertem a bántalmazásról nyilatkozni, mert korábbi tapasztalataim alapján megalapozottan tartottam attól, hogy a bántalmazás hatóság elé tárása volt élettársamat feldühíti, így újabb erőszakos viselkedést vált ki belőle, amelytől [REDACTED] közvetlen fizikai jelenléte alapján joggal tarthattam. Korábbi döntésében maga a Kúria fejtette ki, hogy "[a] Hketv. 16. § (1) bekezdés szerint a megelőző távoltartást - legfeljebb 30 napra - a bíróság akkor rendeli el, ha az eset összes körülményéből, így különösen a bántalmazó és a bántalmazott által előadott tényekből, a hozzátartozók közötti erőszakra utaló jelekből, a bántalmazó és a bántalmazott magatartásából és viszonyából, a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésére megalapozottan lehet következtetni. Az ideiglenes megelőző távoltartásra, illetve a megelőző távoltartásra vonatkozó eljárás során, annak érdekében, hogy még azt megelőzően kezelni lehessen a családon belüli erőszak jelenségét, mielőtt súlyosabb helyzet, esetleg bűncselekmény bekövetkezne, a Hketv. alapvetően a hatóság hivatalbóli eljárására, intézkedésére épít, felismerve azt, hogy a (potenciális) bántalmazottak, a családon belüli erőszak megfélemlített áldozatai többnyire a bántalmazóval egy lakásban élve, a várható retorziótól tartva általában nincsenek abban a helyzetben, hogy maguk álljanak ki jogaik mellett és a rendőrség, illetve a bíróság eljárását, intézkedését kérik." (EBH2012. P.3.)

Én tehát a Kúria érvelésével szöges ellentétben nem amiatt nem nyilatkoztam a rendőröknek az engem ért erőszakról, mert nem tekintettem azt közvetlen és veszélyeztető magatartásnak, hanem éppen ennek okán, vagyis az elkövetett bántalmazás és a bántalmazó közvetlen fizikai jelenléte, az erőszak megismétlődésétől való félelmemben nem tettem említést az erőszakról, mely körülményeket az idézte elő, hogy meghallgatásom az intézkedő rendőrök által a kormányrendelet rendelkezéseit megszegve zajlott. A Kúria érvelésében a rendőri mulasztást saját korábbi ítélezési gyakorlatával ellentétes módon és a többi bizonyíték sorából kiragadva döntő elemként értékelte, erre az egy körülményre alapozva azon véleményét, hogy a bizonyítékokból csak egyfajta, felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni - mely nemcsak a Hketv.-ben rögzítettekkel, de a Kúria felülvizsgálati jogkörének szabályaival is súlyosan ütközik.

Korábban kifejtette az Alkotmánybíróság azt is, hogy „a jogállamiság és jogbiztonság elvéből fakadnak az eljárási garanciák, amelyek alapvető jelentőségűek az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatósága szempontjából”, mely alapelv az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges eljárásra ad jogot (ABH 1992, Indokolás [65], idézve: 14/2002. (III. 20.) AB határozat). A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3012/2016. (I. 25.) Ab végzés, Indokolás [20]}, melyet az elsőfokú és másodfokú bíróság maradéktalanul elvégzett. Így panaszomban annak megállapítását kérem, hogy a Kúria jogszabályban biztosított felülvizsgálati jogkörét túllépve mérlegelte felül a már korábban okszerű következtetéseken alapuló és logikai ellentmondásoktól mentesen megállapított tényállás elemeit, mely ezáltal tisztességes eljáráshoz való jogom sérelméhez vezetett.

III/2. Az otthon nyugalomához való jog sérelme

Az otthon nyugalomához való jog az Alkotmánybíróság jogértelmezési gyakorlata szerint *“nem valamilyen helyiség, épület, ingatlan fizikai integritását védi, hanem ezen keresztül az otthon tulajdonosának (használójának) és családjának magánéletét. Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése nem egy tárgyat véd, hanem a személyt. {11/2014. (IV. 4.) AB határozat, Indokolás[55] idézve: 3308/2020. (VII. 24) AB határozat, indokolás [25]}.”* Fontos kiemelni továbbá, hogy *„[a] magánszféra lényege tekintetében továbbra is fenntartható az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatából idézett – a magánélet (magánlakás, magántitok) fogalmának esszenciáját megfogalmazó, általános érvényű – megállapítás, miszerint » a magánszféra lényegi fogalmi eleme, hogy az érintett akarata ellenére mások oda ne hatolhassanak be, illetőleg be se tekinthessenek. « [36/2005. (X. 5.) Ab határozat, Abh 2005, 390, 400]” {3110/2013. (VI. 4.) Ab határozat, Indokolás [88]; 3167/2019. (VII. 10.) Ab határozat, Indokolás [25]}*

Én volt élettársamat kértem szóban és írásban is, hogy ne jöjjön az otthonomba, mert beteg vagyok és rosszul érzem magam. Ezen egyértelmű és határozott kérésem ellenére a férfi megjelent lakásomon. A másodfokú bíróság végzésének [17] bekezdésében megállapította, hogy *“a hosszú órákon át tartó eseménysorozat irányítója a kérelmezett volt, aki a fizikai erőszakot sem nélkülöző agresszív magatartásával megbénította a kérelmező akaratát: a telefonját elvette, a gyermeket a kérelmező környezetéből kiragadta, majd a kérelmezőt a lakására vitte és ott az általa meghatározott tartalmú nyilatkozat megtételére bírta rá. Mindezt jól példázza a kérelmezett jogi képviselőjének nyilatkozata, mely szerint a kérelmezett kijelentette: » Azt teszel, amit mondok. « (8. számú jkv. 5. oldal 2. bekezdés)”* Végzésének [3] bekezdésében utal továbbá az elsőfokú bíróság által megállapítottakra, miszerint velem szemben volt élettársam a korábbi években többször alkalmazott már fizikai erőszakot, ezért a megelőző távoltartást a törvény által biztosított maximális időtartamban, 60 napban állapította meg.

A Kúria Pfv.20438/2022/5. számú precedensképes határozata kifejti, hogy a hozzátartozók közötti erőszakról szóló 2009. évi LXXII. célja, hogy *“még azt megelőzően kezelje a családon belüli erőszak jelenségét, mielőtt súlyosabb helyzet, sokszor beláthatatlan következménnyel járó bűncselekmény bekövetkezne, ezáltal hatékony és megfelelő jogszabályi védelmet nyújtson az ártatlan áldozatoknak (Hketv. miniszteri indokolás általános rész).”* A megelőző távoltartás intézményének célja tehát a személy védelme azáltal, hogy a Hketv. szerinti kérelmezettet kötelezi arra, hogy *a) magát távol tartsa a bántalmazottól, b) magát távol tartsa a bántalmazott életvitelszerű tartózkodására szolgáló ingatlantól, c) magát távol tartsa az ideiglenes megelőző távoltartó határozatban, illetve a megelőző távoltartó határozatban megjelölt más személytől, és d) tartózkodjon attól, hogy a bántalmazottal közvetlenül vagy közvetve érintkezésbe lépjen.*

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az otthon nyugalomának védelméhez kapcsolódó kötelezettség, hogy az állam olyan jogi környezetet és **gyakorlatot** alakítson ki, amely az otthon védelmét ténylegesen is biztosítja {vö. 3049/2020. (III. 2.) AB határozat, Indokolás [32]}. A Kúria jelen alkotmányjogi panaszban megsemmisíteni kért végzésével a III/1. fejezetben kifejtettek szerint felülbírálati hatáskörét túllépve, tisztességes eljáráshoz való jogomat sértve hozta meg döntését, melynek eredményeként az otthon nyugalomához való jogom sérelmét is előidézte.

III/3. A gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez való jogának sérelme

Az Alaptörvény indokolása alapján a XVI. cikk (1) bekezdése kifejezetten a gyermekek jogaként rögzíti a törvény a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemre és gondoskodásra való jogot. E védelemre és gondoskodásra a gyermek mindenkivel szemben igényt tarthat. Ennek megfelelően a gyermek szülei, családja, az állam és a társadalom valamennyi tagja is köteles a gyermek jogait tiszteletben tartani, és a társadalom fennmaradásának zálogaként biztosítani számára a megfelelő fejlődéséhez szükséges feltételeket. A magánszférában a gondoskodás és védelem joga és kötelezettsége elsődlegesen a szülőket (vagy a gyermek más törvényes képviselőit) illeti, illetve terheli. A gyermeket főszabályként minden olyan alapvető jog megillet, mint bármely más embert, de ahhoz, hogy a jogok teljességével képes legyen élni, biztosítani kell számára az életkorának megfelelő minden feltételt a felnőtté váláshoz.

A Kúria döntése saját Kfv. 37.562/2018/12. számú precedensképes határozatával is ellentétes.

[53] 1. A Kúria osztja az elsőfokú bíróság álláspontját a tekintetben, hogy a hatóságok által kirendelt szakértők és a kiskorú ellátásába bevont szakemberek álláspontja megegyezett a tekintetben, hogy a kiskorút ért traumatizáció a szülők közötti konfliktus következtében alakult ki, súlyosan veszélyeztetve a gyermek pszichés fejlődését. A gyermek ellátása az anya háztartásában megfelelő, bántalmazásra utaló körülményeket ezen vizsgálatok során nem tártak fel. Az anya ellen felperes által indított nyomozati eljárás megszüntetése bűncselekmény hiányában is kétséget kizáróan igazolja, hogy a kiskorú veszélyeztetettsége nem az anya helytelen nevelési attitűdjére vezethető vissza. A gyermek érzelmileg szorosan kötődik az anyához és idősebb testvéréhez, az anyai környezetből való kiemelését semmi nem indokolja. ■■■■■ magánszakértői véleménye is alátámasztotta, hogy a kiskorú személyiségfejlődése elakadt, érzelmi világában és viselkedésében talált kóros elváltozások az átadások alkalmával bekövetkezett többszörös trauma alapján alakultak ki. A magánszakvélemény azon megállapítása, hogy az anya gyermekét fizikálisan és érzelmileg is elhanyagolja, egyoldalú vizsgálat eredményén alapult. A magánszakértő az anyát nem hallgatta meg, szemben a gyermek elhelyezése iránt folyamatban volt perben kirendelt ■■■■■ igazságügyi szakértővel, aki a szülők vizsgálata alapján az anyánál kóros személyiségjegyet nem tárt fel, nevelési ismereteit átlagon felüli minősítette. A magánszakértőt nem a bíróság rendelte ki, ezért az általa adott szakértői vélemény a perben csak a fél nyilatkozataként vehető figyelembe. (Kúria Kfv. 37.562/2018/12.)

■■■■■ nem vett tudomást a gyermekünk jelenlétéről a konfliktusos helyzet során, sőt azt megelőzően már a gyermek jelenlétére utaló fenyegetést alkalmazott velem szemben, amelyet én már a fellebbezési ellenkérelmemben is kifejtettem az alábbiak szerint *“Azt is közöltem vele, hogy a sérelmeivel forduljon a megfelelő szervekhez, de engem hagyjon gyógyulni. Amire ő azt felelte, hogy “Nem vagy abban a helyzetben, hogy nemet mondj bármire is. Azt csinálod, amit mondok. De, ha nem viszed el, Katinka is végig hallgatja ismét.” Ezen mondatokkal kérelmezett a gyermek lelki és testi fejlődésével nem törődve, eszközként használta őt az én befolyásolásomra.*

A Kúria döntése saját Pfv.21.346/2020/7. számú precedensképes határozatával is ellentétes.

E szerint: [35] Az eljáró bíróságok ezért jogszabálysértés nélkül rendelték el a megelőző távoltartást a gyermekekkel szemben is: az, hogy a gyermekek előtt történt a felek tettelegességig fajuló szóváltása, lelki egészségüket súlyosan és közvetlenül veszélyezteti. A Kúria kiemeli: a gyermekek nem csak passzív szemlélői voltak az eseményeknek, hanem a történeteket telefonjukon rögzítették. A felek nem állították, hogy erre bármelyikük megkérte őket, ebből pedig az következik, hogy az eseménykor öt; kilenc és tizenkét éves gyermekek maguktól tisztában voltak azzal, hogy a szüleik között olyan konfliktus zajlik, amit érdekükben meg kell örökíteni. Ez arra utal, hogy a gyermekek a kialakult helyzetben már súlyosan sérültek, ezért indokolt volt a velük szemben is elrendelt megelőző távoltartással legalább átmeneti időre megóvni őket a hasonló eseményektől. (Kúria Pfv.21.346/2020/7.)

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 5. § n) pontja szerint *a veszélyeztetettség olyan - a gyermek vagy más személy által tanúsított - magatartás, mulasztás vagy körülmény következtében kialakult állapot, amely a gyermek testi, értelmi, érzelmi vagy erkölcsi fejlődését gátolja vagy akadályozza, valamint a 6. § (2) bekezdése szerint a gyermeknek joga van ahhoz, hogy segítséget kapjon a saját családjában történő nevelkedéséhez, személyiségének kibontakoztatásához, a fejlődését veszélyeztető helyzet elhárításához, a társadalomba való beilleszkedéséhez, valamint önálló életvitelének megteremtéséhez.* A konfliktusos helyzet, amelynek a gyermek szemtanúja volt, olyan mértékű negatív pszichés hatást gyakorolt rá, amely következtében ismétlődő jelleggel élte át a cselekményt, ennek kezelésére pszichológus segítségét kellett igénybe vennem, ezzel is biztosítva gyermekem jogainak érvényesülését.

Az édesanyját ért bántalmazás során lányom jelenléte lelki egészségét súlyosan és közvetlenül veszélyezteti, amelyet a részemről történő pszichológusi segítségkérés is nyilvánvalóan alátámaszt.

A másodfokú bíróság végzésének [3] bekezdésében rögzítette, hogy a távoltartás időtartamának meghatározásánál súlyozottan értékelte, hogy a fizikai bántalmazásban megnyilvánuló magatartás a felek kiskorú gyermeke jelenlétében valósult meg, emellett a kérelmezett a korábbi években is többször alkalmazott már fizikai erőszakot a kérelmezővel szemben, valamint fellebbezési ellenkérelmemben megfogalmazott és korábban is idézett *“De, ha nem viszed el, [REDACTED] is végig hallgatja ismét.”* mondatból egyértelműen megállapítható, hogy a gyermek nem első alkalommal volt szemtanúja és ezáltal szenvedő alanya a bántalmazásnak. A másodfokú bíróság végzésének [20] bekezdése rögzíti, hogy [REDACTED] akkor járt volna el helyesen, ha – miután nyilvánvalóvá vált számára, hogy a gyermek is a lakásban marad – felhagy a kérelmező számonkérésének szándékával és távozik a lakásból.

A másodfokú végzés [22] bekezdésében kifejtésre került, hogy a megelőző távoltartás szabályozásának megalkotása során a jogalkotó a gyermek jogvédelme érdekében akként látja a gyermek érdekének érvényesülését, ha a távoltartás időtartama alatt a bántalmazást megvalósító szülővel átmenetileg kapcsolatot nem tart. A megelőző távoltartás elrendelése ekként a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelmet is biztosítja. A Kúria végzése a fentiekben kifejtettek szerint a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez való jogának sérelméhez vezetett.

III/4. A testi és lelki egészség sérelme

A hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény 1. § (1) bekezdés a) pontja szerint hozzátartozók közötti erőszaknak minősül a bántalmazó által a bántalmazott sérelmére megvalósított, a méltóságot, az életet, a szexuális önrendelkezéshez való jogot, továbbá a testi és lelki egészséget súlyosan és közvetlenül veszélyeztető tevékenység.

A testi épséghez és az egészséghez fűződő jog az ember számára biztosítja fizikai integritásának és szervezete működésének harmadik személyek általi háborítatlanságát.

Az államot az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésében foglalt államcél megvalósításában, illetve az ehhez kapcsolódó alapjogok védelmében objektív intézményvédelmi kötelezettség is terheli. *Az állam köteles szabályozni, intézményrendszert létrehozni, támogatni azt, és módot teremteni az alapjogsérelem kiküszöbölésére. Azonban az intézményvédelmi kötelezettség ennél többet is jelenthet. Az államnak egy adott alapjog érvényesülési feltételeinek meghatározása során más alapjogokra is figyelemmel kell lennie, az alapjogi rendszer egészére tekintettel kell szabályoznia. Másképpen tehát: az államnak – valamennyi alapjogot érintő szabályozás esetén – az alapjogi rendszer mint értékrendszer egészét is figyelembe kell vennie, és ebbe ágyazva kell meghatározni az adott alapjog érvényesülési feltételeit úgy, hogy közben a szubjektív jogot is biztosítsa.*

Én kértem [REDACTED] hogy ne jöjjön az otthonomba, mert Covid-19 betegséggel fertőzött vagyok és rosszul érzem magamat, mind testileg, mind lelkileg ki vagyok merülve, valamint kifejezetten kértem, hogy hagyjon gyógyulni, azonban kifejezett kérésem ellenére volt élettársam megjelent a lakásomon és állapotomról tudomást sem véve bántalmazott. Az elkövetéskor hatályban lévő SARS-CoV-2 vírus megjelenése és terjedése okán hozott jogszabályok szerint, valamint az országos tisztifőorvos által kiadott, a 2020. évben azonosított új koronavírussal kapcsolatos járványügyi és infektókontroll szabályokról szóló eljárásrend szerint is a gyanús és a megerősített fertőző személyek elkülönítése is kötelező. A rendelkezésekkel ellentétben a volt élettársam nálam megjelent és még betegségem és közös gyermekünk jelenléte ellenére is bántalmazott a saját otthonomban, ezzel egyértelműen veszélyeztetve testi és lelki egészségemet.

A Kúria döntése saját Pfv.21346/2020/7. számú precedensképes határozatával is ellenkezik.

[34] Nem valósult meg a felülvizsgálati kérelem II. és VI. pontjában állított jogszabálysértés sem. A Hktv. 1. § (1) bekezdés a) pontja és a 16. § (1) bekezdés alkalmazásakor kialakult bírói gyakorlat szerint ugyanis a jogsérelem megvalósulhat olyan helyzet kialakításával és olyan magatartás tanúsításával is, amely alkalmas a kérelmezőben a közvetlen fenyegetettség érzésének, vagy megalapozott félelemnek a kiváltására. Nem kizárt a kérelmezett részéről megvalósult közvetlen bántalmazás hiányában is a rendelkezésre álló adatokból arra következtetni, hogy ő alakított ki olyan helyzetet, ami a személyétől való félelmet és fenyegetettség érzést a kérelmezőben kiváltotta. Ez pedig megalapozza a megelőző távoltartás elrendelését (Kúria Pfv.II.20.113/2020.).

A törvény miniszteri indokolása szerint a törvény megalkotásának és alkalmazásának az a célja, hogy akkor kezelje a családon belüli erőszak jelenségét mielőtt egy súlyosabb helyzet, helyrehozhatatlan következményekkel bíró bűncselekmény bekövetkezne, ezáltal hatékony és megfelelő jogszabályi védelmet nyújtson az ártatlan áldozatoknak. Célja az azonnali biztonság garantálása a bántalmazott részére.

A 16. § (1) bekezdése értelmében megelőző távoltartást a bíróság akkor rendel el, ha az eset összes körülményéből, így különösen a bántalmazó és a bántalmazott által előadott tényekből, a hozzátartozók közötti erőszakra utaló jelekből, a bántalmazó és a bántalmazott magatartásából és viszonyából, a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésére megalapozottan lehet következtetni.

Ezzel kapcsolatban fellebbezési ellenkérelmemben az alábbiakat adtam elő: "Én nem csak kérelmezett fizikai erőfölénye miatt nem vagyok alkalmas a kölcsönös dulakodásra, de a tárgybani napon történetesen Covid-betegségben szenvedtem, rendkívül rossz fizikai állapotban voltam, de a korábbi években elszenvedett erőszak miatt is félttem volna volt élettársammal szemben erélyesebben fellépni. Tavaly novemberben például [REDACTED] ököllel ütötte a fejemet, mert nem adtam oda neki a telefonom kódját."

Az 1. § a) pontja szerint a bántalmazó által a bántalmazott sérelmére megvalósított, a méltóságot, az életet, a szexuális önrendelkezéshez való jogot, továbbá a testi és lelki egészséget súlyosan és közvetlenül veszélyeztető tevékenység.

A fellebbezési ellenkérelmemben foglalt eseménysorozat teljes mértékben megfelel a Hktv. 1. § a) pontjában meghatározott tevékenységnek, ezért volt élettársam testi és lelki egészséghez való jogomat ezáltal megsértette.

IV. Záró rész

Jogi képviselőm meghatalmazását csatolom.

Nyilatkozom, hogy az általam korábban előterjesztetteket fenntartom és kérem azokat jelen kiegészítéssel egységesen kezelni.

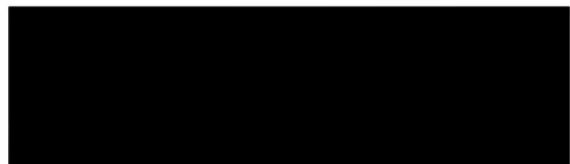
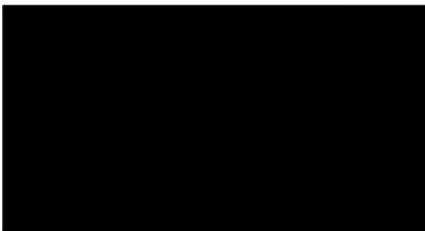
Nyilatkozom, hogy a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá. Nyilatkozom, hogy személyes érintettségem fennáll, hiszen az eljárásban félként vettem részt. Nyilatkozom, hogy az ügyben eljárás nincs folyamatban.

Az eljárás az Abtv. 54. § (1) bekezdés alapján illetékmentes.

Nyilatkozom, hogy nem kezdeményeztem a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott végzés végrehajtásának felfüggesztését.

Budapest, 2022. augusztus 12.

Tisztelettel:

dr. Spronz Júlia ügyvéd